

Εικονογραφημένα βιβλία που ξεχώρισαν Αγαπημένο βιβλίο

Media: ΘΕΣΣΑΛΙΑ Page: 13 Published at: 24-03-2024
Author: Surface: 1056.29 cm² Circulation: 0
Subjects:

Εικονογραφημένα βιβλία που ξεχώρισαν

Του
**ΒΑΣΙΛΗ
ΚΟΥΤΣΙΑΦΡΟΥ**,
συγγραφέα παιδικών βιβλίων

Γ' Μέρος Βιβλία που ξεχώρισαν

ΓΑΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

JENN BAILEY

Εικόνες: Nyangsongi

Μετάφραση: Γιώργος Τσακνίτσας
Παπαδόπουλος

Ένα βιβλίο πλημμυρισμένο με γάτες! Και τι δεν κάνουν όλες μαζί! Πάirνουν το δειλίνο τους, περιπολούν κάθε βράδυ στο σκοτάδι, κάθονται στο γρασιδί απολαμβάνοντας το κολοκαίρι, αφηγούνται ιστορίες τη νύχτα, παίζουν χίλια δυο τρελά παιχνίδια, χορεύουν, τραγουδάνε και πολλά ακόμα. Συγγραφέας και εικονογράφος δημιουργούν δεκατρείς εικόνες, στις οποίες πρωταγωνιστούν οι αγαπημένες μας γάτες στη θέση των ανθρωπίνων μορφών των αμερικανικών νινζάων, με εξάιρεση το «Υπνωδωμάτιο στην Αρλ» & «Το μεγάλο κύμα έξω από την Καναγκάβ» όπου στα πρωτότυπα δεν υπήρχε ανθρώπινη παρουσία. Όλοι οι πίνακες παρουσιάζουν μεγάλη ομοιοτητα με τους αυθεντικούς και δίνεται έτσι μια μοναδική ευκαιρία στον εκπαιδευτικό, αλλά και τον γονιό να μιλήσει τον μικρό αναγνώστη στον μαγικό κόσμο της τέχνης.

Φυσικά, στο τέλος του βιβλίου δίνονται χρήσιμες πληροφορίες και για τα δεκατρία έργα (έντεκα πίνακες ζωγραφικής & δύο φωτογραφίες). Ανάμεσα στα έργα που παρουσιάζονται είναι ο «Μυστικός Δείπνος» του Λεονάρντο Ντα Βίντσι, τα «Νυχτοπούλια» του Έντουαρντ Χόπερ, το «Μάθημα χαρού» του Εντγκάρ Ντεγκά, η «Νυχτερινή περίπολος» του Ρέμπραντ φαν Ράιν και φυσικά οι εμβληματικές φωτογραφίες «Αναβάτης σε άλογο που καλπάζει» του Ίνγκουριντ Μάιμπριτς και «Εργάτες γευματίζουν σε δοκό πάνω από τη Νέα Υόρκη» του Τσαρλς Κλάιντ Έμπετς.

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΕΝΟΣ ΘΑΛΑΣΣΟΓΑΤΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
Εικόνες: Ελίσα Βαβούρη
Καλέντης

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΘΑΛΑΣΣΟΓΑΤΟΥ

ΜΑΡΙΑ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Εικόνες: Ελίσα Βαβούρη

Καλέντης

Τον Μάιο του 1941 στο πλήρωμα του «Μπίσμαρκ» - τη ναυαρχίδα του γερμανικού στόλου - εκτός από τους δυο χιλιόμες περιπόλους ναύτες υπήρχε κι ένας γάτος! Είχε σωθεί από έναν γατοκαβάγα σε ένα λιμάνι, κι ένας ναύτης τον πήρε μαζί του στο καράβι. Περνούσε υπέροχα εκεί μαζί τους, άλλοτε κυνηγώντας παντάρια, άλλοτε τριβώντας το σώμα του στα πόδια των ναυτών κι άλλοτε τριπλώνοντας στα αμπάρια του πλοίου μέχρι να σταματήσουν οι εκδρομές. Μια μέρα όμως το «Μπίσμαρκ» βυθίστηκε σε μια ναυμαχία με εθρικά πλοία. Καμιά εκατοστή άντρες κατάφεραν να σωθούν από τους ναύτες του αντίπαλου πλοίου, του βρετανικού «Κόζακ». Κι ο γάτος όμως ήταν τυχερός. Ταλαιπωρημένος, πάνω σε ένα ξύλο πάλευε με τα αγριεμένα νερά, όταν ένας

Στο τρίτο και τελευταίο μέρος του αφιερώματός μου σε εικονογραφημένα βιβλία παρουσιάζω πέντε βιβλία για την τέχνη, τον σεβασμό όλων των πλάσμάτων στη γη, τα συναισθήματα, τα έμφυθα στερεότυπα και την ανάγκη των ανθρώπων να κρατάνε τις αναμνήσεις ζωντανές. Τα βιβλία που ξεχώρισαν είναι: «Γατούργηματα» (εκδ. Παπαδόπουλος), «Η αληθινή ιστορία ενός θαλασσογατού» (εκδ. Καλέντης), «Το Ξενοδοχείο των Συναισθημάτων» (εκδ. Διόπτρα) και «Τα παπούτσια της δασκάλας» (εκδ. Καλειδοσκόπιο). Αγαπημένο, το νέο βιβλίο της Μαρίας Χρυσικού «Το ταξίδι της Αγρίας Ρίγανης» σε εικονογράφηση της Ζαφούκο Yamamoto (εκδ. Πατάκης). Καλές αναγνώσεις!

ναύτης τον εντόπισε και τον ανέβασαν κι αυτόν στο καράβι. Τον ονόμασαν Όσκαρ, και τον αγάπησαν όλοι πολύ... Πρόκειται για την πραγματική ιστορία του γάτου «Όσκαρ» (αργότερα ονομάστηκε «Αβύθιτος Σαμ»), που κατά τη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου Πολέμου κατάφερε να επιζήσει παρά τη βύθιση των τριών πολεμικών πλοίων που επέβαινε.

Στο κείμενο τοποθετείται ένας γάτος στο επίκεντρο και εμείς διαβάζουμε μια πραγματικά τρυφερή ιστορία με τις περιπέτειές του. Όμως, ταυτόχρονα, η συγγραφέας αναφέρεται και στο σκληρό πρόσωπο του πολέμου (μόναχα καμιά εκατοστή άντρες τα κατάφεραν), στους κανόνες που οφείλουν να ισχύουν (δεν επιτρέπεται να αφήσεις αβόητο τον εχθρό σου), στην ανθρωπιά (σ' αυτόν που κινδυνεύει απλώνουμε το χέρι μας), αλλά και στο πόσο βοηθάνε οι στιγμές χαλάρωσης (έκανε βόλτες στο λιμάνι γιατί του έλειπε η θαλασσινή αύρα). Κυρίως, όμως η συγγραφέας τονίζει την ανάγκη για σεβασμό όλων των πλάσμάτων στη γη, ανθρώπων και ζώων.

Η Ελίσα Βαβούρη ακολουθεί πιστά το ύφος του κειμένου και μας δίνει για μια ακόμη φορά υπέροχες εικόνες.

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΤΩΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ

Κείμενο - εικόνες:

Lidia Brankovic

Μετάφραση: Τζέμα Δεσύλλα

Διόπτρα

Η διευθύντρια μας καλωσορίζει στο Ξενοδοχείο των Συναισθημάτων. Όλοι οι πελάτες είναι καλοδεχόμενοι σ' αυτό. Φυσικά,

φροντίζει να υπάρχει ο κατάλληλος χώρος για κάθε συναίσθημα. Η Λυπή ξεχειλίζει την μανιέρα, με αποτέλεσμα να πλημμυρίζει όλο το δωμάτιο. Μιλά πάντα ψιθυριστά, γι' αυτό η διευθύντρια κάνει παυσία για να ακούσει όλα όσα θέλει να της πει. Διαφέρει πολύ από τον Θυμό, ο οποίος φωνάζει τόσο δυνατά, που οι τοίχοι τροντάζονται και ραγίζουν. Του δίνει χώρο να ξεσπάσει, για να φύγει όσο το δυνατόν πιο γρήγορα. Δικαιώνεται, αφού μόλις φύγει, καταφθάνει η Γαλήνη. Και τι δεν θα 'δινε για να μπορούσε να την κρατήσει για πάντα στο Ξενοδοχείο! Ξέρετε όμως πως κάτι τέτοιο δεν θα συμβεί, γιατί όλα τα συναισθήματα (Άγχος, Ευγνωμοσύνη, Αυτοπεποίθηση, Αγάπη, Ελπίδα κ.ά.) είναι περαστικά από εκεί...

Έχουν κυκλοφορήσει αρκετά παιδικά βιβλία για τα συναισθήματα. Το συγκεκριμένο είναι ένα από τα πιο ενδιαφέροντα, καθώς προσεγγίζει το θέμα μέσω της αλληγορίας. Όλοι οι άνθρωποι - εδώ παρουσιάζονται ως διευθυντές ξενοδοχείων - οφείλουμε να καλωσορίζουμε τα συναισθήματά μας. Κανένα δεν πρέπει να εξαιρεθεί, κανένα δεν πρέπει να διασκηθεί. Ούτε τα μικρά ούτε τα μεγάλα. Ούτε τα ήσυχα ούτε τα θυρωβώδη. Σε όλα θα πρέπει να δώσουμε τον χρόνο που χρειάζονται. Να τα αποδεχτούμε και να προχωρήσουμε παρακάτω. Τρυφερό και έξυπνο το κείμενο, ουσιαστικό, με επιδέχεται πολλές αναγνώσεις. Όσο για την εικονογράφηση, είναι πραγματικά υπέροχη - φωτεινή, αλλά και σκοτεινή εκεί που χρειάζεται - και λειτουργεί συμπληρωματικά με το κείμενο. Το βιβλίο θα αγαπηθεί άγρια από μικρούς και μεγάλους.

ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΤΗΣ ΔΑΣΚΑΛΑΣ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

Εικόνες: Χρύσω Χαράλαμπος

Καλειδοσκόπιο

Η Σόφη δεν σταματά να μιλά στη μαμά της για τη νέα της δασκάλα. Τη λένε Ντόρι, είναι ψηλή, πολύ όμορφη και καλή. Δεν καταλαβαίνει

γιατί ο δάσκαλος της διπλάνης τάξης της είχε μια μέρα «Δεν είναι πράγματα αυτά για μια γυναικία» ή γιατί ο κύριος Άκης της φώναζε να φύγει από το πάγκο και να πάει στο σπίτι της να μαγειρέψει. Έμαθε μάλιστα πως η δασκάλα της πήγαινε κρυφά το πρωί στο σχολείο για να τρέξει στο προαύλιο και έκρυβε και μια βαλίτσα.

Η μαμά της την άκουγε, αλλά δεν έδινε σημασία, γιατί τόσο οι δουλές του σπιτιού, όσο και οι εξωσχολικές δραστηριότητες της κόρης της, δεν της επέτρεπαν. Μια μέρα η Σόφη είδε τη δασκάλα της στην τηλεόραση και φώναξε ενθουσιασμένη τη μαμά της. Η κυρία της δεν φερόσε τις γόβες της, αλλά διαφορετικά παπούτσια. Και το σημαντικότερο δεν βρισκόταν στο σχολείο, αλλά μέσα σε ένα γήπεδο... Ένα βιβλίο για τα έμφυθα στερεότυπα. Δεν μπορώ να φανταστώ ωραιότερο παράδειγμα για να μιλήσει κάποιος για αυτά από την παρουσίαση ενός υπαρκτού προσώπου. Πρόκειται για την Ντόρι Μυριανθέα, η οποία εκτός από δασκάλα Ειδικής Αγωγής, είναι βοηθός διαιτητή και διεθνής διαιτητής από το 2015. Μέσα σε έναν ανδροκρατούμενο χώρο, αυτόν του ποδοσφαίρου, η Μυριανθέα τα κατάφερε γιατί «δούλεψε πολύ και δεν άφησε κανένα να σταματήσει τα όνειρά της». Μήνυμα δυνατό, που αξίζει να υπενθυμίζεται ξανά και ξανά, με κάθε ευκαιρία. Τα «παπούτσια της δασκάλας» είναι από τα εικονογραφημένα βιβλία που απαιτείται στενή συνεργασία ανάμεσα στους δυο δημιουργούς. Συγγραφέας και εικονογράφος τα καταφέρνουν περίφημα και δίνουν ένα όμορφο αποτέλεσμα.

Πολύ ξεχωριστό το εξώφυλλο και εξίσου ενδιαφέρουσες οι πληροφορίες στο τέλος, αλλά και τα εσώφυλλα του βιβλίου. Βιβλίο πολλαπλών αναγνώσεων, προσεγμένο, από τις εκδόσεις Καλειδοσκόπιο.

Αγαπημένο βιβλίο

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΑΓΡΙΑΣ ΡΙΓΑΝΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΧΡΥΣΙΚΟΥ

Εικόνες: Ζαφούκο Yamamoto

Πατάκης

Ο κύριος Ιάκωβος στις δύο το μεσημέρι επισκέφτηκε το αγαπημένο του εστιατόριο. Το μενού είχε φακή και ανυπομονούσε. Όταν εμφανίστηκε ο σερβιτόρος και του ανακοίνωσε πως στην κουζίνα τους υπήρχε νέος σεφ, άρχισε να ανησυχεί. Μόλις ήρθε το φαγητό κι έφερε μια κουταλιά κοντά στη μύτη του, κατάλαβε πως έλειπε η ρίγανη. Μάταια ο σερβιτόρος προσπαθούσε να τον πείσει πως είχε ρίγανη. «Άγρια ρίγανη» τον ρώτησε και κείνος αναγκάστηκε να παραδεχτεί πως ήταν του εμπορίου. Ο κύριος Ιάκωβος σπρώχθηκε βιαστικά και έτρεξε να τους φέρει άγρια ρίγανη από την αποθήκη μπαχαρικών του Μπαχτιάρ. Όμως, βρήκε άδειο το

βάζο της και ρώτησε τον ιδιοκτήτη πού θα μπορούσε να βρει. «Στην Αραπέλια» του απάντησε και έφυγε για να προλάβει το λεωφορείο. Μόλις ανέβηκε, ο οδηγός τον συμβούλεψε να πάρει έναν υπνάκο. Άλλωστε είχαν πολύ δρόμο μπροστά τους...

Με αφορμή την αναζήτηση της άγριας ρίγανης, ο ήρωας της ιστορίας μας θα ξεκινήσει ένα μακρινό ταξίδι, το οποίο θα τον γυρίσει πίσω στον χρόνο. Σημαντικές και τρυφερές στιγμές της ζωής του θα φωτιστούν, κάρη σε δυο καρδιά, φωμί πασαλισμένο με ζάχαρη, μια χούφτα πετροκόρμα και φυσικά άγρια ρίγανη. Αναμνήσεις από τον παππού, τη γιαγιά, τον μπαμπά και τη μαμά του θα ξυπνήσουν και θα τον κάνουν να αναλογιστεί και να επαναπροσδιορίσει τη δική του ζωή. Που αυτή τη φορά, ίσως, να μην είναι τόσο μοναχική. Υπέροχο κείμενο, νοσταλγικό, που καταφέρει να συγκινήσει με το βαθύτερο νόημά του. Η εικονογράφηση, από τις ωραιότερες της Yamamoto, απόλυτα ταιριαστή με το ύφος του κειμένου. Όμορφη δουλειά, από αυτές που ευχόμαστε να διαβάζουμε πιο συχνά.

